

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 63.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392495680/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Men hvorfor skal jeg leve, når Alf og Anton døde?»
«Fordi vi ikke kan undvære dig.»
«Kan I da undvære Alf?»
«Å nej, Tue, men var også du død, hvad skulde så Fa'r og Regitze og jeg have gjort?»
«Mo'r, du kan ikke dø.»
«Jo, Tue, vi skal alle dø.»
«Nej, Mo'r, ikke du! ikke du! du kan ikke dø!»
Moder, hvis Ansigt kom frem af Dampene — af og til — så Løverne måtte flygte — Moder, hvis Hænder det var, der holdt ham tilbage, da Afgrunden vilde sluge ham — Moder, der var som ingen anden — Moder, der var fra først — nej, så måtte jo selve Verden briste!
«Nej, Mo'r, du kan ikke dø!»
«Nej, nej, mit Barn, nej.»
Så var der dog noget fast. — — — — —
— — — — —

Var det virkelig Sommer? Tue begreb det ikke — tungere var Verden, tungere end nogensinde før, mørkere, uretfærdigere, mer fuld af Skræmsel end før — og hin svage Ild i hans Blod, hin Gnist fra Livslykkens flammende Bål, slukket var den, blæst i Aske — og en Skam og Gru var det, den havde været der — Glæde over det Liv, der havde forjaget Alf og Anton, den Sommer, hvori Anton var død — og Smærte var det, å stingende Smærte — for hvor havde det varmet og lysnet — men nu var det slukt for evig —
— — — — —

Ja, det skulde være slukt — han havde set Birte en Dag fra Vinduet, hun gik forbi ude i Alleen med en stor Kurv i Armen, hun havde været inde i Købstaden og gjort Indkøb: Sukkerposer, Grynposer, Kaffeposer — tænkt, hun kogte sig Kaffe endnu! Hun så til Ruden og nikkede til Tue — og smilte — Tue blegnede af Forbitrelse — hun smilte!